

ARCHA

Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže

foto Duha Klub Dlažka

Představujeme: ZDrSEM

Jedenáctkrát Cena Přístav

Společně bez bariér

Co učíme děti tím, jak jsme nároční?

Nízkoprahová zařízení pro děti a mládež, tak jak je definuje zákon o sociálních službách, jsou snadno dostupná místa poskytující zpravidla ambulantní či terénní služby, nejčastěji prostřednictvím volnočasových aktivit. Dětem a mládeži nabízejí většinou bezplatně službu bez administrativních a jiných překážek. Obvykle nevyžadují žádná doporučení a potvrzení. Jejich pracovníci někdy sami vyhledávají potřebné lidi přímo v terénu: na ulicích, na nádražích a podobně.

Měl jsem příležitost být nějaký čas nablízku podobnému zařízení. Jaké jsou výhody a nevýhody tohoto přístupu k aktivitám pro děti?

Nízkoprahovost je pro mne zárukou jakési bezbariérovosti. Každý, kdo dodrží nejzákladnější pravidla, se může zúčastnit. Téměř nic ho to nestojí, je to často za rohem, nemusí se nikde přihlašovat, sdílet s ostatními podobné zájmy či názory, nemusí chodit pravidelně. V tomto smyslu je nabídka hodně otevřená – prostě nízkoprahová.

Většina volnočasových organizací by si však měla klást vyšší cíle. To, co děti ve výchově potřebují, je nejen otevřená nabídka bez požadavků, ale i zážitek do-

sažení přiměřených cílů prostřednictvím adekvátních nároků. Ideálně obojího s mírou. Stejně jako doma potřebují zažívat potřebnou péči a bezpodmínečnou lásku spolu se srozumitelným, ale pevným vyžadováním pravidel.

Přiměřené požadavky a pevná pravidla učí děti kázni a vedou k cílevědomosti. Nenáročnost naopak zprostředkovává zážitek svobody, volnosti, prostor pro vlastní rozvoj. Určitě každý z nás zná příklady, kdy náročnost koníčku dítě ubíjelo. Ale vybudujeme si i dítě, které pro samou svobodu nechodí nikam.

Proto jsem moc rád za pestrou škálu volnočasových aktivit pro děti a mládež v České republice. Nabízejme je rozdílné, mějme odlišné požadavky, nechme si i dobře zaplatit. Mějme však i nabídku těch bezbariérových a zdarma. Každý by měl mít ideálně možnost najít si aktivity různě náročné na čas a finance, vynaložené úsilí nevyjímaje. Jak však zajistit možnost drahých koníčků pro ty nemajetné? To je spíše úvaha na jiný článek.

Cyril Zákora

předseda Letního domu, z. ú.

www.letnidum.cz

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace

Ministerstvem

kultury: MK ČR 8135

Tematická skupina 13/A8,

ISSN 1212 – 5016

Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99

ze dne 29. 3. 1999

Redakce:

Jiří Majer – vedoucí redaktor

Adresa redakce:

Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
110 00 Praha 1

tel.: 211 222 870

e-mail: archa@crdm.cz

IČO: 68379439

Sazba a lito

Michala K. Rocmanová,
akad. mal.

Tiskne REFOS, Praha

Fotografie z archivu ČRDM
a jejich členských sdružení.

16. ročník

Toto číslo vyšlo

v únoru 2015.

Foto na titulní straně

Duha Klub Dlažka

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji.

Podrobné informace
ke zpravodaji Archa lze nalézt
na internetové adrese
archa.crdm.cz

Témata časopisu ARCHA 2015

č. 1	Náš práh je nízký	uzávěrka 23. 1.	vyjde 27. 2.
č. 2	Dětský spolek = naše hobby	uzávěrka 13. 3.	vyjde 24. 4.
č. 3	Jaro v dětských spolcích	uzávěrka 15. 5.	vyjde 19. 6.
č. 4	Sbohem, letní prázdniny...!	uzávěrka 28. 8.	vyjde 2. 10.
č. 5	Nemusí pršet, jen když kape	uzávěrka 2. 10.	vyjde 13. 11.
č. 6	Cizina coby dup	uzávěrka 13. 11.	vyjde 18. 12.

ARCHA vychází v tištěné podobě a v elektronické verzi na internetovém serveru ADAM.cz. Jedinečnost Archy tkví v tom, že dlouhodobě a soustavně nejen mapuje události důležité pro mikrosvět spolkové práce s dětmi a mládeží, ale přichází i s vlastními tématy.

I náš práh je nízký

Naší aktivitou je debata. Nelamte si hlavu, jestli jste o ní nikdy neslyšeli. Jistě jste se ale někdy ocitli v nějaké při – ať už s poštačkou, policistou, prodávčem nebo třeba jen se svým kamarádem. Třeba jste zažili situace, kdy jste nebyli schopni se s tím druhým domluvit nebo mu dokonce správně vysvětlit, jak jste to vlastně mysleli.

Velmi často se to děje třeba i na úřadech. Debatování je ale možnou cestou ke změně.

Obecně debata je takový způsob komunikace, kdy každý ze dvou či více zúčastněných týmů obhájí kultivovaným způsobem jednu stranu mince většinou kontroverzního tématu, přičemž všichni zúčastnění dodržují přísná pravidla.

Česká debatní společnost
Czech debate society

Debatování nás učí nejen správně mluvit, komunikovat, vystupovat před publikem, obhajovat vlastní názor, ale také naslouchat, pokládat věcné otázky a mimo to se i slušně chovat. Možná si říkáte, že takové „debatování“ je jen

pro intelektuály a povrchní smetanou. Není tomu tak. Debatování prospívá každému a každý si to také může zkusit, pracovat na sobě a nakonec být velmi dobrý debatér v soutěži i v životě.

Nezáleží na tom, kdo jste, ale v životě budete jen tak úspěšní, jak dobře budete schopni hájit svá vlastní práva. Ať jste černí, bílí, moc malí nebo moc velcí, bohatí i chudí, zkrátka jacíkoli, nikdy není pozdě začít. Soutěžní debata má několik formátů, které odpovídají většinou školnímu věku např. středoškolská, vysokoškolská atp. Ale můžeme jít i dál a nemusíme při tom ani soutěžit. S Českou debatní společností (dále jen ČDS) jsme si za jeden ze svých cílů předsevzali nabídnout pomocnou ruku při střetu s rasovým či kulturním handicapem, a tím přispět integraci romských spoluobčanů do české společnosti. Dlouhodobě spolupracujeme s dětmi ze sociálně znevýhodněných rodin a s Romy. ČDS uspořádala několik smíšených turnajů, kde debatovali ve stejných týmech Romové s Čechy i cizinci

a výsledky byly nad očekávání dobré. Dále se např. podílela na studentském projektu „Život není černobílý“, kde pomohla zorganizovat několik úspěšných workshopů o životě Romů se stovkami studentů.

Kromě debatování v našem mateřském jazyce, lze debatovat i v cizích jazycích: v angličtině, němčině atd. Další aktivitou, která učí vnímat odlišné kultury zejména naše dobrovolníky, je pořádání mezinárodního debatního turnaje Heart of Europe v Olomouci, kam každý rok dorazí přes tři sta debatérů ze všech obydlených světových kontinentů.

Za obrovský přínos debatování považujeme motivaci ke vzdělávání, k otevírání očí a následně i dveří dál a výš. Vězte tedy, že i „náš práh je nízký“. A s debatními zkušenostmi se bude leckterý dříve nepřekonatelný práh zdát nižší i vám.

Klára Ligurská

Česká debatní společnost

Třetím rokem na dobré cestě

Svézt hendikepované klienty stacionáře na vodě – tak zněl původní záměr při navazování spolupráce dvou poněkud rozdílných organizací. Ta však záhy zcela přerostla původní představu.

mžiku, kdy jsme rodičům našich členů představili zástupce stacionáře, ukázali jim fotografie jejich klientů a oznámili jim, že se jejich děti budou stýkat s postiženými lidmi. To hrobové ticho si ještě dnes pamatuji," popisuje těžké začátky Tomáš Buriánek, hlavní vedoucí dětského vodáckého oddílu Lotři.

Sjeli si řeku, společně opekli buřty na letním táboře, modelovali z hrnčířské hlíny a uspořádali už dva Dny nezávislosti.

„Největší přínos vidím v tom, že můžeme veřejnosti ukázat, jak funguje spolupráce zdravých a hendikepovaných dětí. Možná právě ono kvalitní dětství,

Vznikl totiž projekt, který ovlivňuje myšlení lidí a dává si za dlouhodobý cíl propojovat dva zdánlivě rozdílné světy. Svět hendikepovaných a zdravých lidí – a to již třetím rokem.

„Na náhodu nevěřím. Jsem přesvědčen o tom, že workshop, na kterém se Cesta seznámila s Lotry, byl naším společným osudem. Myslím, že nikdo z nás nečekal, že se tento den stane počátkem projektu, který vnesl do činnosti obou našich organizací naprosto nový rozměr,“ komentuje s úsměvem prvotní setkání Denisa Voborníková, ředitelka stacionáře Cesta z Náchoda.

„Asi nejtěžší chvíli jsme zažili v oka-

upevňující správné hodnoty, je klíčem k dospělosti, kde předsudky nemají své místo," tvrdí dále Voborníková.

Veřejnost se může opět těšit na Den nezávislosti, který se bude konat 6. 6. 2015, tradičně v parku A. Jiráka v Hronově. První společná akce tohoto roku ale bude již v březnu, kdy nás čeká velký turnaj v bowlingu.

Navazovat budeme společným čarodějnickým rejdním 30. dubna a v létě si sjedeme řeku Metuji.

O všech akcích budeme veřejnost včas informovat, společný projekt nadále prezentujeme na internetových stránkách www.spolecnysvet.com

Karel Neuschl
TOM Lotři, Hronov

Dobročinní tomíci z České Lípy

Dobročinnost v našem oddíle zapustila své kořeny již v roce 1999, kdy jsme se přidali ke sbírce KAMENY, kterou pořádalo sdružení „Máme otevřeno?“

V rámci vánočních trhů v českolipském muzeu jsme nabízeli návštěvníkům malované kameny za drobný příspěvek. Během sedmi ročníků sbírky se nám podařilo vybrat neuvěřitelných 85 889 Kč. Nejspíše tomu pomohl i fakt, že v tu dobu nebylo pouličních sbírek takové množství.

Další impuls k pomoci dobré věci se objevil v roce 2013. Celý podzim běžely v médiích spoty o těžce nemocném Českolipákovi, jehož rodiče už nevědí, kam se obrátit a kde sehnat finance nutné pro další léčbu syna. Chtěli jsme pomoci jako oddíl, ale jen chodit po městě a vybírat peníze...? To je bez nápadu, a hlavně: co vám kdo dá...?

A co takhle oprášit táborová kamna a smažit topinky? Pomoc vskutku originální, všem se líbila, starostka akce

zaštitila, město zajistilo oficiality a opět v rámci vánočních trhů – tentokrát na Vodním hradě Lipý – celý turistický oddíl smažil topinky. Samotní mladí turisté byli nadšení, na svých školách udělali zmíněné akci obrovskou reklamu, rozdávali letáky po celém městě, přetahovali se o přikládání do kamen, smažení topinek, loupání česneku a rozdávání úsměvů přispívajícím. Vybraná suma peněz překvapila všechny: za jeden den jsme vybrali 19 000 Kč.

I díky nadšení a zápalu mladých tomíků jsme akci v prosinci 2014 zopakovali znovu. Podpora směřovala do českolipského denního stacionáře pracujícího s mentálně postiženými lidmi. Obrovským bonusem této spolupráce je, že děti samotné projevily zájem setkat se s klienty a vyzkoušet tak aktivity, které

denní centrum nabízí – práci s korálky, výrobu košíků atd. A naopak uživatelé stacionáře v čele s paní ředitelkou plánují v létě návštěvu a prohlídku našeho tábora.

Třešničkou na dortu oddílové pomoci ostatním je podpora sbírky Nadačního fondu Českého rozhlasu „V září Světlušky září“. V roce 2014 jsme poprvé v ulicích České Lípy oslovovali kolemjdoucí a nabízeli k zakoupení tykadla, svítilny, náramky apod.

Dobročinnost v turistických oddílech shrnul náš místostarosta slovy: „Takový čin vydá za sto hodin občanské nauky.“ A my s ním jednoznačně souhlasíme.

Renata Dvořáková
TOM Chippewa a Dakoti

„Když je trochu dobrá vůle, tak jde vše!“

...říká Aleš Zelený, který se v roce 2014 zúčastnil jako dobrovolník INEX-SDA dvoutýdenního dobrovolnického projektu ve Francii.

Inkluzivní aktivity INEX-SDA mají za cíl umožnit mladým lidem s postižením, z dětských domovů nebo ze sociálně znevýhodněného prostředí zažít pocit nebýt neustále jenom příjemcem pomoci, ale naopak být tím, kdo pomáhá. Tedy účastnit se dobrovolnických aktivit (ať již v ČR, nebo především v zahraničí). Situace, kdy se člověk, který má nějaký handicap, stane dobrovolníkem, který sám pomáhá, často vyvolává v okolí překvapené pohledy a údiv. Je tudíž velkým transformačním zážitkem nejenom pro tyto dobrovolníky, ale také pro jejich vrstevníky, kterým mění pohled na tuto skupinu a tvoří v nich respekt a solidárnost vůči odlišnosti. Zapojení dobrovolníků s handicapem samozřejmě vyžaduje spoustu aktivit. Je třeba nalézt vhodný projekt, detailně dobrovolníka i organizaci připravit a také zajistit např. vhodnou dopravu na místo projektu. Tyto překážky ale nebývají těmi největšími, paradoxně tou největší bývá často přístup lidí k takové myšlence. Představa, že mladý člověk na vozíčku, slabozraký nebo ze sociálně vyloučené lokality by se mohl stát dobrovolníkem, a ještě třeba v zahraničí, se často setkává s reakcí „To je nemožné!“

„Největší bariéry bývají často v naší hlavě; jakmile si to člověk uvědomí, najednou se otevírají nové možnosti,“ říká ze své zkušenosti Jana Koňasová z INEX-SDA, koordinátorka aktivit „Dobrovolnictví pro všechny“ a projektu „Inkluze.“

INEX-SDA se každoročně pokouší nabídnout příležitost zapojit se do dobrovol-

nictví této skupině mladých lidí, letos nově také díky projektu „Inkluze“, který je podpořen rodinou Orlických. Zmíněný projekt umožní, aby INEX-SDA nabídl finanční a mentorskou podporu šesti dobrovolníkům, kteří by měli zájem vyrazit na český nebo zahraniční dobrovolnický projekt. V rámci tohoto projektu proběhnou také dvě setkání – v Praze a v Brně – pro pracovníky organizací a institucí zaměřených na práci s mládeží ze sociálně znevýhodněného prostředí, s postižením, z dětských domovů, s nezaměstnanými apod. Setkání proběhnou v únoru 2015 a jejich hlavním tématem bude zapojování mládeže se znevýhodněním do mezinárodních dobrovolnických projektů. Cílem setkání bude vytvořit neformální platformu zainteresovaných neziskových organizací, a umožnit tak této mládeži získávat nové zkušenosti a příležitosti prostřednictvím dobrovolnictví. Jste-li zaměstnancem organizace, která pracuje s touto mládeží a téma Vás zajímá, neváhejte Janu kontaktovat na info@inexsda.cz.

INEX – Sdružení dobrovolných aktivit (INEX-SDA) je nevládní nezisková organizace působící od roku 1991 v oblasti mezinárodního dobrovolnictví, mezikulturního vzdělávání a rozvoje aktivního občanství. Zprostředkovává dobrovolnické projekty po celém světě i v ČR. Posláním INEX-SDA je prostřednictvím mezinárodních dobrovolnických projektů, vzdělávacích programů a kampaní podporovat rozvoj tolerantní, otevřené společnosti a aktivního občanství. Svou činností vytváříme prostor, v němž mohou lidé čerpat nové

zkušenosti, rozvíjet své schopnosti a získávat zodpovědný přístup k okolnímu světu na místní i globální úrovni.

INEX-SDA nabízí možnost zúčastnit se dobrovolnického projektu jak v ČR, tak v zahraničí ve více než 70 zemích světa. Databáze všech projektů dle země, zaměření nebo termínu konání je k dispozici na www.inexsda.cz.

Nejnovější a nejzajímavější nabídky lze sledovat na www.facebook.com/inexsda.

Vedle krátkodobých dobrovolnických projektů, takzvaných workcampů, i dlouhodobějších, jako je Evropská dobrovolná služba, nabízí INEX-SDA také spoustu dalších příležitostí k seberozvoji, vzdělávání a zapojení se do různých kampaní, např. do Fotbalu pro rozvoj (více najdete na adrese www.fotbalprorozvoj.org nebo na www.facebook.com/fotbalprorozvoj).

Dagmar Fousková
ředitelka INEX-SDA

Pionýr – Dobrodružství na míru

Pionýr vždy byl a stále je spolkem otevřeným všem bez ohledu na věk, pohlaví, barvu kůže či fyzickou zdatnost, což se odráží v mottu „Dobrodružství na míru“.

Pionýr nikdy nebyl elitářská organizace, třebaže v některých oddílech platí určité nováčkovské období, mající ovšem účel společenský, spíše ve smyslu určitého zdomácnění, než testování schopností.

S vědomím, že ne každý má podmínky pro to, aby se mohl účastnit pravidelné činnosti, Pionýr nabízí podstatnou část svých aktivit i nečlenům. Ať už jde o akce jednorázové nebo tábory či možnost více-méně pravidelně se zapojovat do činnosti našich otevřených klubů. Těch máme přes stovku po celé České republice, nalézt je můžete na www.pionyr.cz.

Získané zkušenosti si Pionýr nenechává pro sebe, ale v rámci své otevřenosti podává pomocnou ruku ostatním. Ostatně i proto vznikl projekt „Klíčení aneb Rosteme s dětmi“, který byl realizován mimo jiné za podpory Evropského sociálního fondu. Díky němu byly vytvořeny, vyzkoušeny a následně uvedeny do života věkově i tematicky členěné výchovné programy nejen pro děti se zvláštními vzdělávacími potřebami. Za tímto dnes hojně užívaným termínem se „skrývá“ mnohovrstevná skupina – může jít o děti s takzvanými specifickými poruchami učení (označované dříve různými dys... poruchami), o děti označované jako hyperaktivní, s jazykovou bariérou, s poruchami autistického spektra, ale také např. o děti bez rodiny či s problematickým rodinným zázemím. Patří sem ale i děti mimořádně nadané, jejichž začlenění do kolektivu je často pořádná výzva.

Ostatně rodiče se také nezřídka ptají, zda má vůbec smysl jejich dítě do oddílové činnosti zapojovat (což v naprosté většině případů má!). Nabízíme jim pomocnou ruku ve formě Poradny. Nicméně za nejzajímavější pro čtenáře zpravodaje Archa považujeme nabídku konkrétních námětů na aktivity směřující ke kvalitnější výchovnému působení na děti a inkluzi dětí se zvláštními vzdělávacími potřebami mezi ostatní děti, čímž se naskytne příležitost k aktivnímu využití času mezi dětmi i těm, kteří nemají tolik štěstí jako většina vrstevníků.

Ostatně můžete se sami přesvědčit na www.pionyr.cz v sekci INSPIRUJ SE.

Vendula Nejedly, Pionýr

Foto z archivu Pionýra

Společně bez bariér II

Festival, který měl za cíl vytvořit prostředí pro navázání vzájemné komunikace a spolupráce mezi dětmi se zdravotním omezením a dětmi zdravými. Rozšířit obzory o životě v handicapu, navázat nové vztahy, pozvat handicapované lidi k akcím pořádaným naším oddílem...

Nástrojem měly být tvořivé, zábavné a muzikální dílny, společně a příjemně strávený volný čas.

V minulém čísle Archy (č. 6/2014, pozn.) jsme popisovali myšlenku celého projektu a průběh prvního

festivalového setkání, na kterém jsme se dozvěděli spoustu informací ze světa lidí žijících se zdravotním omezením (mentálním či fyzickým). Vyzkoušeli jsme si psaní a kreslení nohama a ústy, vedení zrakově postiženého člověka, manipulaci s invalidním vozíkem, vyjadřování se beze slov, vnímání prostoru, lidí i předmětů bez zraku, nacházení osobního prostoru apod. Povíдали jsme si o možnostech pomoci, zbytečných bariérách v běžné komunikaci a v navazování vztahů, odbourání nesmyslných předsudků atd.

V sobotu 18. 10. 2014 se děti setkali na rukodělných dílnách, kde holýma rukama tvořily voňavé mandaly z vajíček a aromatického koření. Dále vyráběly barevné obrázky technikou zvanou enkaustika (malování horkým voskem, pozn.), pomocí plastelíny, fotoaparátu a počítače vytvářely krátké animované filmy, na jiných dílnách vyráběly papírové obličejové masky, ze starých ponožek šily maňásky a mo-

delovaly keramiku. To vše doprovázela příjemná atmosféra doplněná malováním na obličej a návštěvou pejsků, se kterými jsme se mohli pomazlit a od jejich majitelů se dozvědět něco o canisterapii.

Další setkání se uskutečnilo 8. 11.

Neslo se v rytmu tance, hudby, divadla a pohybu. Děti to rozparádily při společném bubnování na džembe a hrou na jiné nástroje. Svoji fantazii mohly plně zapojit na dílně svobodného tance a v improvizovaném divadle s maňásky, které si vyráběly na minulém setkání. V dalších dílnách zpívaly, vyzkoušely si různé hry s padákem a malovaly keramiku vyrobenou na minulých dílnách. Pohodovou atmosféru opět doplnili pejsci a malování na obli-

čej. Na konci dne odevšad hlasitě zněla otázka: „Proč už to končí...?!“

Náplní posledního setkání dne 13. 12. byla vánoční besídka. Děti i dospělí v malých smíšených družstvech hádali pohádkové melodie, zahráli si Bingo, Riskuj, poznávali tváře známé z různých filmů, pohádek a slavných osobností. Součástí bylo zdobení vánočního stromčku a návštěva Ježíška. Programovým překvapením tohoto dne byla návštěva klaunů a jejich veselé vystoupení, které bylo zakončeno výrobou různých předmětů a zvířátek z nafukovacích balónků.

Nejenže festivalová setkání naplnila naše cíle, ale také převršila očekávání, se kterými jsme projekt plánovali.

Zpětnou reakcí pro nás byly jak pozitivní ohlasy vyčtené z vyplněných dotazníků, tak zejména usměvavé tváře všech zúčastněných, kterých bylo bezmála sto, znatelná přítomnost pohody a přátelské atmosféry. Nejvíce nás potěšilo navázání nových vztahů, které bylo jedním z hlavních myšlenek a cílů celého projektu. Otázky jako „Proč už to končí?“, „Kdy se sejdem znovu?“ a „Proč tak pozdě?“, „Kdy se zase uvi-

díme?“, „Kam pojedeme na výlet?“ a další nás inspirovaly k realizaci dalších setkání a akcí.

Velké DĚKUJEME patří lidem z oddílů Buntaranta a Dráčata Ostrava, kteří tvořili realizační tým, všem lektorům, kteří se k nám připojili a bez nároku na peněžní odměnu uskutečnili své dílny, kuchtičkám, které se staraly o naše bříška, finančním podporovatelům, bez kterých bychom nebyli schopni

projekt realizovat a HLAVNĚ VŠEM ZÚČASTNĚNÝM, kteří se dobře bavili, rozšířili své životní obzory, poznali nové lidi a kamarády, objevili další možnosti trávení volného času.

Tak tedy – na dalších akcích AHÓÓÓÓJ.

Připravila Veronika Fojtů

Prezentace všech setkání můžete zhlédnout na <https://www.facebook.com/spolecnebezbarier>

Rozhledna s nízkým prahem

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež (dále jen NZDM) Rozhledna patří pod zapsaný spolek Lače Čhave.

Rozhledna nabízí dětem od šesti do 15 let možnosti, jak trávit svůj volný čas. Zaměřuje se především na děti a mládež na území Prahy 12 – Libuše a blízkého okolí, ohrožené společensky nežádoucími jevy. Zvláště ní zřetel přitom bere na děti a mládež s odlišným mateřským jazykem. Nabízí bezpečný prostor, kde se mohou děti realizovat, poznat nové přátele a najít své místo.

Co si představit pod pojmem „nízkoprahový“? Znamená to, že klub je dostupný všem, kteří mají zájem. Služba je anonymní, a tudíž nám nikdo nemusí říkat své jméno. Může si vymyslet například přezdívku, pod kterou ho pracovníci i ostatní klienti budou oslovovat. Bezplatnost je také důležitým principem zařízení: za vstup do klubu se nic neplatí.

Naše zařízení uznává princip rovnosti. To znamená, že poskytuje služby dětem a mládeži bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, náboženského

vyznání, sexuální orientace, příslušnosti k národnostní či etnické menšině nebo sociálního původu. NZDM Roz-

hledna se snaží vytvářet prostředí, které je svým charakterem podobné cílové skupině, pro niž je klub určen. Zařízení klubu tak skýtá jeho uživatelům například fotobálek, stolní tenis a další společenské hry, máme zde vybavení pro výtvarné aktivity či pro promítání filmů. Je možné tady použít i počítač.

Do programu Rozhledny zařazujeme i nabídku pohybových aktivit na hřišti Klokotská. Věnujeme se rovněž prevenci – jde o činnosti, které jsou do programu začleňovány podle jejich aktuálnosti či na základě poptávky ze strany klientů. Formy preventivních programů se vždy snažíme vhodně vybrat s ohledem na naši cílovou skupinu. Spolupracujeme přitom s odborníky, kteří do našeho zařízení docházejí, a děti a mládež se na jednotlivá témata mohou ptát přímo jich.

Za důležité pokládáme vytvoření bezpečného prostředí s nabídkou odborné pomoci, které umožní klientům svěřit se a řešit s pracovníky NZDS své pro-

blémy, ale i sdílet radosti a úspěchy, se kterými za nimi přijdou. Lidé z týmu Rozhledny (tedy sociální pracovníci či pracovníci v sociálních službách) jsou vázáni mlčenlivostí o skutečnostech, které se o klientech zařízení dozvědí.

V klubu se musí dodržovat daná pravidla (např. žádné drogy a alkohol, tolerance ostatních klientů, nenarušování chodu klubu,...). Pokud Vás zajímají podrobnější informace o našem zařízení, kontaktujte nás na e-mailové adrese: rozhledna@lache-chave.cz nebo na tel. čísle 723 293 601 a my rádi zodpovíme všechny Vaše otázky.

Veškeré služby, které nabízíme, jsou poskytovány na základě dobrovolnosti: děti samy je musí chtít – a mohou je také kdykoliv bez udání důvodu ukončit.

Na každý měsíc v roce máme program, který vždy vyvěsíme na nástěnku klubu a na web: www.lache-chave.cz. Pokud Vás náš program zaujme a rozhodnete se náš klub navštívit, budeme se na Vás těšit v pondělí, v úterý a ve středu od 13 do 18 hodin na adrese Smolkova 565, Praha 12.

Za tým NZDM Rozhledna Klára Prokopová
vedoucí sociální pracovníce

ČRDM si připomněla 70 let od osvobození Osvětimi

Česká rada dětí a mládeže přijala pozvání Německé spolkové rady mládeže (DBJR), Polské rady organizací mládeže (PROM) a Rady hnutí mládeže v Izraeli (CYMI) na pracovní seminář s provokativním názvem „Psát poezii po Osvětimi je barbarské“.

Seminář proběhl koncem ledna 2015 a byl spojen s uctěním památky holokaustu v polském Krakově a Osvětimi.

27. leden se stal mezinárodním dnem uctění památky holokaustu. V tento den roku 1945 Sovětská armáda osvobodila nacistický koncentrační a vyhlazovací tábor v Osvětimi. Tato událost se stala symbolickým vítězstvím nad zvůlí nacistického režimu v Německu, který zřídil šest masových vyhlazovacích táborů a stovky koncentračních a pracovních táborů po velké části Evropy včetně území České republiky. Obrázky a svědectví z koncentračních a vyhlazovacích táborů šokovaly celý svět a po právu je lze považovat za jedny z největších zvůlí a zločinů proti lidskosti v historii lidstva. V Osvětimi bylo zabito a zemřelo za nelidských podmínek přes 1,5 milionu lidí, z velké většiny Židů. Celkem v rámci holokaustu zemřelo přes 6,5 milionu Židů, Romů a dalších lidí a příslušníků různých menšin a národů. Ztráty na životech během druhé světové války byly ještě násobně větší. Zvěrstva nacistického režimu dále ovlivnila životy milionů dalších lidí a děje se tak neustále, byť již v menší míře.

Není tedy divu – a je správné – že si toto symbolické výročí připomíná celý svět, včetně České republiky. Zároveň je dobré klást si otázku, co tato událost znamená pro dnešní dobu i práci s mládeží. Je poselství Osvětimi, Terezína... zjednodušeně holokaustu stále aktuální? Jaký účel má pro dnešní mládež? A jak tuto událost vnímají mladí lidé ve Vašem okolí?

Nejen zmíněný mezinárodní seminář či

mezinárodní konference konaná v Praze jsou jasnou odpovědí na otázku týkající se aktuálnosti tématu. Tento seminář byl v mnoha ohledech zvláštním a také pozitivním krokem vpřed. Poprvé od druhé světové války se konal mezinárodní seminář zaměřený přímo na mládež a práci s mládeží, a to i s podporou a účastí vrcholných zástupců velvyslanectví Spolkové republiky Německo či polské ministryně školství. Poprvé se k uctění památky holokaustu v oblasti mládeže setkaly společně za tímto účelem zástupci organizací mládeže Německa, Polska a Izraele. Zároveň byli přizváni i zástupci České republiky a Rakouska. Sedmdesát let po osvobození Osvětimi existuje mezinárodní vůle podpořit dialog mezi mladými lidmi, pro které jsou tyto události „dávnu historii“, jejíž důsledky však přetrvávají dodnes. V integrující se Evropě je vůle ke spolupráci, vzájemnému poznání a snaze o pochopení takřka nepochopitelného. Zároveň je ale stále se co učit a je i výzvou pro organizace dětí a mládeže a s mládeží pracující, aby se jí chopily – zejména v kontextu současného narůstajícího neporozumění, nenávisti vůči odlišným kulturám, etnikům a lidem odlišujícím se od osobně vnímaného „normálu“. Skupinové i osobní odlišnosti mezi lidmi jsou normální a jsou faktem, nicméně není důvod, aby byly krokem k nenávisti a k jakýmkoliv zločinům.

Již desítky let navštěvují v rámci svého povinného i neformálního vzdělávání desetitisíce mladých Němců a mladých Izraelců tábory v Osvětimi, aby se doká-

zali lépe seznámit s tím, co se stalo a tolik ovlivnilo jejich národy do dnešních dnů. Nicméně na události před 70 lety není dobré dívat se pouze pohledem svého národa. Není dobré se „litovat“ či „obviňovat“. Dnešní mladá generace z jakékoliv země nenese žádnou odpovědnost za to, co se stalo. Na druhou stranu nese odpovědnost za to, aby se něco podobného nikdy neopakovalo. A této odpovědnosti by si měl být vědom jeden každý z nás!

Je tedy i otázkou pro Českou republiku a její vzdělávací systém – ať již formální či neformální – jak se s tímto historickým dědictvím vypořádá. Jednoznačným závěrem daného semináře bylo, že nejde jen o učení se historických faktů, ale i o formování postojů a dovedností rozpoznávat drobné všední události, které pokud budou přehlíženy, mohou vést k podobným zvěrstvům, jaká se děla nejen v Osvětimi. Protože vždy se mohou opakovat situace, kdy bude rozhodováno „o nás bez nás“ – a je jedno, jestli v tu chvíli budeme za „my“ dosazovat Čechy, Moravany, Romy, Cikány, muslimy, Židy, homosexuály, černovlasé, tetované, vysoké, bohaté, chudé či jinak „se odlišující“.

I my v České republice máme svoji historickou zkušenost z počátku druhé světové války, kdy bylo rozhodnuto „o nás bez nás“, a mělo by být naším morálním imperativem si uvědomovat každý den, v různých situacích, k jakým následkům taková rozhodnutí spojená s lhostejností či nenávistí mohou vést – symbol Osvětimi a holokaustu jsou jedněmi z největších připomínek, které to dokazují. Snažme se tedy všichni for-

movat naše postoje v souladu s humanitou a demokratickým rozhodováním všech. Vzdělávací systém a organizace dětí a mládeže mají v tomto své nezměnitelné místo a odpovědnost.

Je i otázkou státu a naší společnosti, zdali chce podporovat vzdělávání i formou osobního setkání a prožitku mladých lidí jak s místy, tak lidmi z ostatních států – aby vzdělávání mohli sami prožít a uvědomit si, co se může ve společnosti stát, pokud budeme lhostejní či přezíraví, pokud se jednotlivci nedokážou vzepřít nelidským příkazům či pracovat se svými negativními emocemi a frustracemi vůči ostatním. Ono je i pochopitelné, že když se (mladý) člověk dozví o některých věcech, začne cítit zášť či rozhořčení, ale je možné si

také zároveň uvědomit, že každý nese jisté dědictví svých předků, ale nemůže za něj a je jen na každém, jak se s tím pozitivním i negativním vyrovná a čím přispěje společnosti. Není žádným tajemstvím, že každý má výsostně vnitřní

právo, které mu nikdo neodebere, rozhodnout se v danou chvíli sám za sebe – dle svého nejlepšího vědomí a svědomí, každou chvíli, i teď.

Jan Husák

Výměna mládeže s Izraelem proběhla i v r. 2014

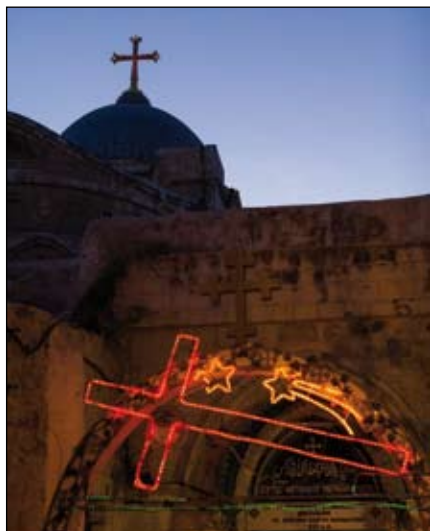

Foto Marek Krajčí

Během sedmi dnů od 19. do 25. října 2014 se uskutečnila česká část bilaterální výměny mládeže ČR-Izrael, pořádané Českou radou dětí a mládeže ve spolupráci s Radou hnutí mládeže v Izraeli. Jednalo se už o pátý ročník této akce. Osm zástupců izraelských mládežnických hnutí se tu zúčastnilo programu připraveného jejich českými vrstevníky, aby se dozvěděli nejen o České republice, její kultuře a lidech, ale i o tom, jak se pracuje s dětmi a mladými lidmi v našich organizacích. Proto v Praze kromě významných míst a památek navštívili i klubovnu turistického oddílu mládeže S.T.A.N. a zúčastnili se jeho aktivit, v Brně jim pak představily svou činnost místní skautky. Účastníci výměny se pak společně vydali na toulky Moravským krasem kolem skautské základny a střediska ekologické výchovy Kaprálův mlýn, kam rovněž zavítali. Izraelská část výměny se následně usku-

tečnila v týdnu od 10. do 16. listopadu 2014. Čeští účastníci přijali pozvání do izraelských hnutí mládeže, aby se dověděli o tamější práci s mladými Izraelci – navštívili například vzdělávací komunu v Jaffě nebo skauty v Tel Avivu i v Jeruzalémě. Dále se podívali do památníku a muzea holokaustu Jad Vašem i na horu Herzl, kde jsou vedle zakladatele sionismu Theodora Herzla pohřbeni nejvýznamnější státníci moderního Státu Iz-

rael. Kromě toho účastníci též navštívili řadu pamětihodností a zajímavých míst Jeruzaléma a Tel Avivu, jakož i Mrtvé moře či pozůstatky pevnosti Masada. Nevšedním zážitkem byla návštěva kibucu Gan Šmuel, která jim dala mnoho podnětů k zamyšlení nad odlišným způsobem tamního života.

Projekt je realizován s podporou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Marek Krajčí

Nejspíš jste jí zachránil život

Včera jsem spal ve vlaku Praha–Brno. Probudil mě hlas průvodčí, že hledají doktora. Jdu se tam – rozespalý – podívat.

Pár lidí postává kolem omdlené ženy, zborčené vsedě na sedačce, průvodčí volá záchranku. Pochopil jsem, že tam žádný doktor nedorazil.

Jdu zkontrolovat, jestli dýchá. Neslyším dech, hrudník se jí nehýbe. Říkám ostatním, že nedýchá. Nějaký chlapík povídá, že je to v pohodě, protože má puls. V hlavě mi zní Pleskotova věta: „Hledání pulsu je čekání na smrt.“ Víím, že pokud nedýchá, tak jí puls stejně za chvíli přestane...

rém je kladen důraz na vlastní bezpečnost a vyhodnocení rizika situace, dále zajištění základních životních funkcí a terciárně ošetření poranění, která neohrožují zraněného bezprostředně na životě.

Kurzy realizujeme převážně zážitkovou formou. Účastníci si na vlastní kůži vyzkouší, jak zvládnou zareagovat při zdravotní události. Následně je lektorem rozebrán správný postup řešení dané situace. Praktické bloky se v našem kurzu prolínají s krátkými teore-

tickými částmi, snažíme se účastníky nezahlcovat odbornými termíny, ale předáváme takové zkušenosti, které si jsou schopni zapamatovat a využít je v případě, kdy o něco doopravdy jde. V lektorském týmu ZDrSEM je zhruba 30–40 členů s různým stupněm aktivity, z toho cca jedna třetina je věkem pod 26 let a zbývající dvě třetiny jsou starší. Ve vedení organizace je v současné době pět lidí, jedním z nich je výše zmíněný „otec“ projektu ZDrSEM, MUDr. Robert Pleskot, který před dávnými dobami přišel s myšlenkou vzdělávat lidi v první pomoci formou zážitku.

V současné době má ZDrSEM širokou škálu působnosti. Vzděláváme táborové zdravotníky – výstupem ze čtyřa-

ZDrSEM – první pomoc zážitkem z.s.

Kostelní 24
170 00 Praha 7
Telefon: 732 377 537
E-mail: info@zdrsem.cz

Web: <http://www.zdrsem.cz>

Takhle začínal email, který přišel před pár dny do ZDrSEM. Napsal ho účastník našeho zážitkového kurzu první pomoci. ZDrSEM – první pomoc zážitkem z. s. je organizace, ve které se zabýváme vzděláváním v oblasti první pomoci a urgentní medicíny. Navazujeme na tradici kurzů první pomoci pod hlavičkou Prázdňinové školy Lipnice a od roku 2013 působíme jako samostatné občanské sdružení (ZDrSEM je v dikci nového občanského zákoníku zapsaným spolkem, pozn.) Naše kurzy jsou vedeny převážně profesionálně vyškolenými lektory z řad lékařů, záchranářů a mediků. Díky lektorským dovednostem a kvalitní, ověřené metodice jsou kurzy vyhledávány nejen širokou veřejností, ale školíme např. také lékaře, pedagogy a firemní klientelu. Základem naší výuky je systém tří kroků, ve kte-

půldenního kurzu ZDrSEM STANDARD je certifikát zdravotníka zotavovacích akcí s akreditací MŠMT, a to také ve variantě HORAL pro lezce a vysokohorské turisty a VODÁK pro kajakáře, kanoisty i další vodomilce. Kratší variantou je poté víkendový neakreditovaný kurz BASIC. Dále maminky, tatínky a pečovatelské na jednodenním kurzu ZDrSEM MAMA. Realizujeme také kurzy pro firmy typu SHOW a PROFI. Organizujeme kurz ZDrSEM ŠKOLITEL, kde během čtyř víkendů naučíme účastníky, kterak školit první pomoc „po zdrsemáčku“. Do budoucna se chceme zaměřit na kurzy pro lékaře a zdravotnický personál a samozřejmě dále rozvíjet metodiku stávajících kurzů.

Máte-li chuť, podívejte se na naše webové stránky (www.zdrsem.cz) anebo napište do kanceláře, doporučíme vám kurz, který by vyhovoval vašim přáním. Čím víc lidí bude první pomoc nejen znát, ale taky umět použít, tím lépe. A teď už dokončení příběhu našeho účastníka.

Vím, že ji musíme položit na zem – potřebuji se ujistit, jestli dýchá. Sedám si k hlavě, fakt nedýchá. Zakláním jí hlavu. V hlavě mi běží všechny simulace, co jsem na ZDrSEMU zažil – v téhle chvíli se mi simulanti vždycky nadechli. Nic. Znova jí zakláním hlavu – tentokrát pořádně, držím ji za čelist a nakláním se k ní, jestli začne dýchat. V tom slyším úplně jasně, jak se jí to tam uvolnilo, a nadechla se. To byla úleva. Asi za 30

sekund od chvíle, co se nadechla, začala přicházet k sobě, za dvě minuty byla schopná mluvit. Průvodčí mi dala na ucho telefon se záchrankou, které jsem popsal, co se stalo a co jsem udělal.

„Jak jste to věděl, že jí máte zaklonit hlavu?“

„Mám kurz první pomoci ZDrSEM.“

„Tak to jste jí nejspíš zachránil život.“

Olaajda Prokešová

Pojďme si zazpívat

Členové turistického oddílu Buntaranta TOM Ostrava navzdělávají hudební program,

se kterým navštěvují domovy pro seniory v celém Moravskoslezském kraji.

Cílem není jen program prezentovat, ale vybídnout naše starší spoluobčany k aktivnímu zapojení do zpívání a hraní na jednoduché hudební nástroje. V repertoáru jsou lidové i folkové písničky, skladby hrané na flétny, sólový zpěv malého benjamínka – Kačenky s líbezným hláskem a zakončení písničkou „Ty jsi jako já“, která byla složena pro tuto generaci. Odměnou je příjemná atmosféra, pozorovatelná radost na usměvavých tvářích seniorů, pobrukování nebo společné zpívání.

Součástí našich výletů jsou vycházky po okolí. Máme v plánu navštívit aquapark, planetárium, technické muzeum, zabruslit si, uskutečnit různé návštěvy zajímavých míst našeho kraje apod. A proč vůbec vznikl tento projekt? Mnozí obyvatelé domovů pro seniory žijí s vědomím, že již nejsou v živo-

tě užiteční. Mohou se cítit na okraji společnosti a mimo zájem ostatních. Je obecně známo, že pro seniory je kontakt s dětmi velkým potěšením a radostí. Tímto chceme naše starší spoluobčany alespoň trochu potěšit. Společné zpívání dává dětem možnost udělat dobrý skutek pro jiné lidi...

Rádi se připojujeme k aktivitě ČRD, a to k dlouhodobému projektu podpory inkluze sociálně vyloučených dětí a mládeže. Vidíme to jako dobrý počín, jak si navzájem sdílet zkušenosti, možnost vzdělávat se, mít přehled o akcích a možnostech zapojení sociálně znevý-

hodněných skupin, přispět k ozdravení mezilidských vztahů.

V našem oddíle je značná část dětí žijících v náhradních rodinách, Romů, lidí se zdravotním omezením, děti, žijící komplikované osudy. Jejich zapojení do společnosti bývá mnohdy složitější i kvůli předsudkům ostatních spoluobčanů. Očekáváme, že projekt inkluze bude mít i charakter informací a zkušeností pro společnost, že tyto předsudky jsou nesmyslné či neplatí plošně. Není důležité, jakou barvu pleti mám, odkud pocházím, nebo zda jsem na vozíčku, ale jaký opravdu jsem, zda mám snahu něco v životě změnit, neboť hlavně na tom záleží...

Připravil Jiří Garnol
www.buntaranta.cz

Jedenáctkrát Cena Přístav

Česká rada dětí a mládeže udělila své Ceny Přístav za rok 2014. Laureátek a laureátů bylo celkem 11, v devíti případech jim přitom připadla řádná a ve dvou mimořádná Cenu Přístav. Odměny v podobě umně zdobené „trosečnické“ láhve a pamětního listu jim v prostorách Barokního refektáře v historickém jádru Prahy osobně předal ministr školství Marcel Chládek.

Cenou ČRDM „Přístav“ se rozumí symbolický výraz uznání vysloveného vytipovaným představitelům veřejné správy a samosprávy na místní či regionální úrovni (nebo i zástupcům firem) za jejich přínos k rozvoji mimoškolní výchovy. Nositeli letošní řádné Ceny Přístav 2014 se stali: ředitel Odboru regionální přeshraniční spolupráce Ministerstva pro místní rozvoj (MMR) ČR Jiří Horáček, referent odboru evropské územní spolupráce MMR Josef Žid, generální ředitelka Hotelu Ibis Old Town Praha Iva Nešvarová, náměstek ostravského primátora pro resorty sociálních věcí, sport a volný čas Martin Štěpánek, zastupitel obce Jince Miroslav Maršálek, starosta obce Řepice Martin Vysoký, místostarostka obce Řepice Věra Mráčková, místopředsedkyně Senátu Miluše Horská a předseda Poslaneckého klubu KDU-ČSL Jiří Mihola. Nositeli mimořádné Ceny Přístav 2014 jsou armádní generál Petr Pavel a bývalý předseda ČRDM Pavel Trantina.

Dvě otázky pro držitele Ceny Přístav 2014

Osobností, které obdržely výroční ocenění České rady dětí a mládeže za rok 2014, jsme se zeptali:

- 1/ Který svůj počín ve prospěch dětských neziskovek pokládáte za nejprínosnější, máte z něj největší radost?
- 2/ Jakou máte osobní zkušenost s organizacemi zaměřenými na práci ve prospěch dětí a mládeže?

Jiří Horáček

ředitel Odboru regionální přeshraniční spolupráce Ministerstva pro místní rozvoj (MMR) ČR

1) Nevím, zda se jedná o „počín“, ale největší radost mám ze spolupráce s Asociací turistických oddílů mládeže České republiky. Jsme v kontaktu již řadu let a jsem rád, že se snad i s naší pomocí – píšu i za kolegu Josefa Žida – se jim daří využívat pro jejich aktivity prostředků z operačních programů přeshraniční spolupráce (s Polskem a Saskem). Nejprve se podařila rekonstrukce Herberku Ferdinanda Dobrotivého ve Sloupu v Čechách. Ještě větší radost mám z ná-

sledné akce – rekonstrukce a obnovení bývalého mlýna v Opárenském údolí na středisko environmentální výchovy a turistickou základnu. Mou (naší) rolí byla konzultační pomoc ohledně způsobů využití finančních prostředků, pomáhali jsme radami, kde a jakým způsobem žá-

dat. Rádi se pak účastníme finálního otevření, kde je možné pozorovat skutečné vyústění toho celého úsilí, nadšení dětí a všech, kteří budou zařízení využívat. Radost nám udělalo, že v Opárenském údolí proběhlo otevření mlýna za účasti původní mlynářské dcerky rodiny, která byla odsunuta; za zmínku jistě stojí její dary dětem i to, že se podařilo na tento projekt navázat další protipovodňovou etapou, včetně dlouho diskutovaného mlýnského kola.

2) Jak píšu výše, pravidelná setkání mám s tomíky. A může jen napsat: je to moc fajn. Nahrazují veškeré dílčí nedostatky, občas projektoví manažeři někde cestu-

jí s dětmi, občas těžce shánějí peníze na spolufinancování, s tak neuvěřitelným nadšením a zápalom pro věc, fyzickým zapojením jednotlivých oddílů do vlastní realizace, že by mohli být vzory pro mnoho dalších nositelů projektů s několikanásobným odborným zázemím. Setkání s nimi nám dělá velkou radost a těšíme se na další spolupráci.

Josef Žid

referent odboru evropské územní spolupráce MMR ČR

1) Jedná se jednoznačně o práci na výše zmiňovaném projektu (Středisko environmentální a kulturní výchovy A-TOM ČR „Oparenský mlýn“), kde byla investorem Asociace TOM. Musím říci, že se v tomto případě jednalo o mimořádně příjemnou spolupráci, během níž docházelo k řadě konzultací mezi investorem a MMR (RNDr. Horáček a já) a společnými silami jsme projekt (a navazující projekt protipovodňové ochrany mlýna, včetně rekonstrukce mlýnské náhony) dotvořili do podoby, která přináší radost nejen poskytovateli dotace, investorovi, ale zejména konečným uživatelům, kterými jsou zejména různé dětské organizace. Toto zařízení bylo rekonstruováno právě se zaměřením na cílovou skupinu dětí a mládeže.

2) Osobní zkušenost s organizacemi zaměřenými na práci ve prospěch dětí a mládeže mám, pokud se tyto organizace účastní Programu přeshraniční spolupráce Česká republika – Svobodný stát Sasko (jako je tomu právě v případě Asociace TOM nebo Jurta, o.p.s.). Rád se pak účastním jejich akcí, kde jsou zapojeny děti a mládež.

Pavel Trantina

bývalý předseda ČRDM

1) Kromě možnosti hájit už devátým rokem zájmy mladých lidí v Evropském hospodářském a sociálním výboru si

nejvíce cením toho, že jsem se mohl podílet na prosazení, přípravách a koordinaci Evropského roku dobrovolnictví 2011. Během něho jsme zdůraznili přínos dobrovolnických organizací a dobrovolníků pro život společnosti a dali doporučení do budoucna, jež se snažím uvádět v život v čele Evropské aliance pro dobrovolnictví.

2) Nebudu přehánět, když řeknu, že celý můj aktivní život je produktem skautingu, který měl zásadní vliv na mé formování, a skauting byl také katalyzátorem mého zájmu o to aktivně měnit společnost. Další srdcovou organizací je samozřejmě ČRDM, s níž jsem spojen od samotného jejího založení.

Jiří Mihola

předseda Poslaneckého klubu KDU-ČSL

1) Cenu Přístav jsem obdržel za podporu lesních mateřských škol, dětských klubů, nízkoprahových zařízení a dalších alternativních předškolních a mládežnických organizací. Poté co se nepodařilo odvrátit ohrožení existence lesních MŠ a dalších zařízení (přijetím pozměňovacího návrhu ve třetím čtení zákona o dětské skupině, schválením senátní verze návrhu zákona o dětské skupině) a po přehlasování prezidentského veta, jsem zformuloval prohlášení předsedů koaličních klubů, v němž bylo přislíbeno předložení novely, která by umožnila dobrovolnou registraci poskytovatele (předškolních) služeb. Novelu jsem konzultoval se zástupci České rady dětí a mládeže, Asociací lesních MŠ, Člověkem v tísní a také se zástupci stran zastoupených v PS, kromě KSČM, která se sama od předškolních alternativ distancovala. Novela byla v nejkratším možném termínu předložena, nyní prošla prvním čtením a aktuálně se projednává ve výborech.

2) Jako žák ZŠ jsem se svým kamarádem založil r. 1985(!) skautský oddíl (spíše družinu) – Hoši od Bobří řeky, kde

jsem dlouhodobě působil jako vedoucí. Hodně jsem se věnoval sportu, přes 15 let jsem měl na starost fotbalový oddíl FC Junák, s nímž jsem se účastnil Farní fotbalové ligy v Brně (má i své webové stránky). Před třemi lety jsem založil novou jednotu křesťanské sportovní organizace Orel Brno-Lesná, v jejímž rámci pořádáme dětské dny, sportovní soutěže, účastníme se Orelské běžecké ligy aj. Podporou dětí, mládeže a jejich organizací jsem se zabýval jako komunální politik, pokračuji v tom také jako poslanec PČR. Podporuji například tzv. Zajícovou ligu (i finančně), která je realizovaná na Ivančicku a Moravskokrumlovsku.

Spolu s ministrem školství pogratulovali oceněným také radní pro sociální oblast a školství Irena Ropková a předseda ČRDM Aleš Sedláček.

Udílění Cen Přístav bylo jako v minulých letech spojeno s dalším doprovodným programem.

Do Barokního refektáře v Jilské ulici přišly zavzpomínat a popovídat si s účastníky Setkání signatářka Charty 77 **Milena Černá** a její kolegyně z disentu **Iva Vojtková**. Jejich vystoupení lze přiřadit k dozvukům nedávných oslav 25. výročí Sametové revoluce – podobně jako předání cen vítězům geocachingové soutěžní hry **Sametky**, uspořádané Českou radou. Hra spočívala v hledání ukrytých schránek se skutečnými příběhy vázajícími se k pádu komunistického režimu v listopadu 1989.

Pozvání České rady dětí a mládeže na besedu s tématem prevence kriminality spojené se zneužíváním návykových látek přijal ředitel Národní protidrogové centrály **Jakub Frydrych**. Jeho přítomnost na Setkání jen potvrzovala význam a smysl mimoškolní činnosti s dětmi a mládeží.

připravil Jiří Majer

Podrobný článek o udílění Cen Přístav 2014 si můžete přečíst na www.adam.cz

Mladá kreativita z Německa

Před nedávnem skončila v německých klubech pro mládež koncertní řada mladých kapel CREATIVE YOUTH. Jedná se o ojedinělý projekt hornofrancckých kapel, kdy mladí hudebníci jsou zároveň i organizátory všech koncertů v celkem pěti klubech.

Starají se o úspěšný sled vystoupení od propagace a reklamy, zajištění techniky, programu až po uklízení po bouřlivé noci. Třetím rokem se projektu účastní i české kapely z příhraničí. Při vzniku koncertní řady byl i Sebastian Schönberger z mládežnického klubu PUR v Helmbrechts, který dnes celou koncertní řadu koordinuje.

Sebastiane, kdy se odehrála vůbec první Creative Youth?

V roce 2007 a v roce 2012 se zúčastnily první české kapely v rámci projektu Tandemu „Sousedé se stávají přáteli“. Ale už dříve probíhala i občasná spolupráce – například při dětském divadelním festivalu.

Jak vlastně Creative Youth spatřila světlo světa?

Za myšlenkou této koncertní řady stojí vlastně jeden mladík, který v jednom z mládežnických center pracoval v rámci své roční dobrovolné služby. Sám se pohyboval v oblasti hip-hopu a přišel s nápadem koncertů, které si mladí i sami zorganizují. Postupem času se k tomuto principu přidávala i další centra v okolí, a tak vznikla CY řada. Dnes už je nás pět.

Koho napadlo přizvat české sousedy?

Myslím, že někoho z českého projektu. Osobně se mi ta myšlenka líbí, je to vždycky něco speciálního a obohacujícího. Navíc české kapely byly přijaty vždycky dobře a během jednoho večera na Creative Youth hraje vždy více kapel, takže návštěvníci se s českou skupinou můžou takto lehce

seznámit. Další věcí je také propojení hudební scény. V Horních Francích existuje například platforma facebook.com/HochfrankenRockt, která byla založena před třemi, čtyřmi lety a kde se prezentují téměř všechny kapely regionu. Je tam dohromady asi 300 kapel – a když vyhlašujeme další ročník Creative Youth, tak ji používáme.

Jak probíhá organizace?

Cílem je, aby mladí lidé na přípravě hodně spolupracovali a co nejvíce si zařídili sami. Když vyhlašujeme nový ročník, zahajujeme ho vždy organizační schůzkou; tam se rozdělí, kdo osloví kapely, kdo si vezme na starost reklamu a propagaci, kdo bude prodávat nápoje a lístky. V centrech jsou zaměstnání většinou jen jeden až dva lidé, takže bez pomoci bychom to ani nezvládli.

Vnímáš nějakou proměnu atmosféry během jednotlivých ročníků?

Mění se určitě hudební styl: před sedmi, osmi lety byl v kurzu hip-hop, teď je to rock. Návštěvnost je podobná –

když se „zadáří“, přijde za večer tři sta lidí, průměrně pak stovka lidí. Záleží to hlavně na kapele, kolik fanoušků si přivede, na tom, jestli jsou místní nebo jak moc už jsou v regionu známí. Větší akcí na podobném principu je pak BETORE Festival, ten běží dva dny, má průměrnou návštěvnost čtyři sta lidí a dvacet spolupracovníků.

Co je podle tebe hlavním přínosem pro zúčastněné kapely?

Určitě zahrát si před publikem, získat novou zkušenost a „zviditelnit se“. Má to přínos i pro region – lidi vidí, že se tady něco děje, a mladí návštěvníci se třeba můžou inspirovat k založení vlastní kapely – s tím, že ví, že tato platforma tu bude existovat i pro ně.

Jak je celá koncertní řada financována?

Vůbec není financovaná! Dostáváme pouze malý příspěvek z místního odboru mládeže, ale jinak si všechno platí jednotlivé kluby samy. Všechno to funguje na bázi otevřené spolupráce klubů a na principu myšlenky podporovat mladou kulturu, takže náklady hradíme ze svého a za pomoci těch malých příspěvků. Důležité ale je, že takhle možnost, takhle platforma, existuje a že ji můžeme mladým kapelám a jejich fanouškům nabídnout.

Rozhovor vedly Kamila Jůzlová
a Michaela Skopalová
www.kulturjam.eu

Pionýrské jubileum

Dvacáté páté výročí celostátní konference pionýrských pracovníků, která rozhodla o jejich dalším směřování, si chtějí pionýři připomínat během celého letošního roku.

Ano, i „Pionýr je od roku 1990 skutečně zcela svébytnou, samostatnou organizací, která nemá žádné vazby na politické strany, ale ani na žádné ideologie. Z hlediska světónázorového se profiluje – na rozdíl třeba od Junáka – jako organizace, která nemá žádné vazby ani na náboženství. Což je, myslím si, poměrně významný programový moment, který zdůrazňujeme. Nikdo našim členům nebrání v jakékoliv aktivitě, ať tedy věroučné nebo jiné, ale organizace jako taková se poměrně důrazně a důsledně k těmto věcem vymezuje,“ prohlásil na tiskové konferenci, konané 20. ledna 2015 v nové budově Národního muzea, předseda Pionýra Martin Bělohávek.

V zevrubném exkurzu do nedávné historie přiblížil rozhodování, jež před delegáty pionýrských skupin Okresních rad PO SSM (Pionýrská organizace Socialistického svazu mládeže, pozn.) v r. 1990 stálo. „Na jedné straně tam nebylo moc o čem diskutovat, protože naprostá většina přítomných lidí, kteří v té době v PO SSM pracovali, chtěla dál pokračovat v práci s dětmi. Názo-ry se někdy lišily v tom, řekněme, pod jakou hlavičkou,“ podotkl Martin Bělohávek.

Padlo rozhodnutí obnovit činnost samostatné organizace, jež působila v letech 1968 až 1970 – obnovit Pionýra.

Podle jeho předsedy poté proběhlo i majetkové vyrovnání nové organizace s těmi, kdo se rozhodli z PO SSM odejít. Šlo o celou řadu subjektů.

„Zvláštní je, že jim tu minulost v pionýrské organizaci (PO SSM) nikdo nepředhazuje, nepřipomíná, a jaksi tuto jedinečnou příležitost využívají média nebo rodiče v některých případech pouze (směrem) k nám. Připouštím, že skutečnost, že jsme si ponechali název Pionýr, může evokovat některé relikty minulosti. Já tady (ale) řeknu, že ta organizace byla tak strašně komunistická, že pouze deset procent vedoucích oddílů bylo členy komunistické strany. Což je statistický údaj, který je poměrně snadno doložitelný, a může si tedy každý z toho udělat obrázek, jak moc tam byla ta provázanost faktická,“ řekl Martin Bělohávek.

Rozhodnutí více než čtyř stovek delegátů oné brněnské konference tedy

umožnilo samostatnou činnost Pionýra – nejprve v rámci federace a po jejím rozdělení pak od r. 1993 v rámci České republiky. „Myslím si, že po pětadvaceti letech, kdy celá řada organizací svoji činnost ukončila – ať už ji v roce 1990 obnovily, nebo vznikly – jsme prokázali, že jsme organizací životaschopnou. A skutečnost, že děláme akce... které mají osmnáctileté,

patnáctileté výročí, které oslovují veřejnost, skutečnost, že existují stovky pionýrských skupin – bezmála tisíc oddílů po celé České republice – je dokladem toho, že jde o organizaci živou, programově ukotvenou a funkční,“ shrnul předseda Pionýra.

Pionýrské jubileum má být připomenuto řadou akcí. Tou nejbližší byl 15. ročník Ledové Prahy, jež každoročně přiláká okolo deseti tisíc lidí. Na období mezi 17. dubnem a 17. květnem jsou připraveny četné nabídkové akce, tzv. Pětadvacítky; půjde o turistické, sportovní a jiné události. Neotřelou aktivitu připravili třeba pardubičtí pionýři: mají vytipovaných pětadvacet rozhleden, od nichž si slibují „hezke výhledy Pionýra do dalšího období“... Nicméně dominantní činnost Pionýra tkví podle jeho předsedy v něčem trochu jiném. „Spočívá v dlouhodobé výchovné práci v pionýrských oddílech. Ty se scházejí pravidelně jedenkrát za týden, jedenkrát za čtrnáct dní. Je to činnost pohříchu velmi nenápadná a pro média někdy i málo zajímavá. Což je škoda, protože si myslím, že dobrovolníci, kteří ji dělají, si pozornost a ocenění zaslouží,“ zobecnil Martin Bělohávek.

Jiří Majer

Video z lednové tiskové konference Pionýra najdete v článku „Pionýrské jubileum“ na ADAM.cz

Duha Klub Dlažka má 25 let

Pětadvacet let oslavil na konci ledna Klub Dlažka, člen organizace Duha. Dlažka sdružuje děti, mládež i dospělé, kteří se rádi baví a rádi organizují akce pro druhé.

Počet členů Dlažky se posledních patnáct let pohybuje kolem pěti set, za ta léta se zde vystřídaly takřka tři tisíce členů. Hlavní náplní činnosti Dlažky jsou akce ve volném čase pro děti, mládež, rodiče s dětmi i samostatné dospělé. Hry, klubová činnost, recese, sport a pobyt v přírodě, kultura i vzdělávací akce. Dlažka má od roku 1992 svůj „asiměsíčník“ Dlaždič a svou webovou stránku www.dlazka.cz, kde můžete najít nejen akce, ale i ohlasy na ně a řadu fotek. Akce jsou jednak pro vlastní členy, ale i pro členy jiných organizací a hromadu neorganizovaných.

dostáváme k poměrně vysokému číslu. A účastníci? Za ta léta se s Dlažkou bavily tisíce dětí, mnohé z nich jsou už rodiči. A Dlažce zůstali věrní i jako dospělí. Ale taky jsou tu řady aktivních mladších i starších dospělých lidí, kteří této činnosti věnují svůj volný čas. Hrubým odhadem navštívilo akce Dlažky necelých padesát tisíc lidí. Z těchto účastníků byly minimálně dvě třetiny děti a mládež, ale taky řada dospělých. Některé z nich baví pravidelné sportovní aktivity počínaje softbalem a ringem, přes florbal a cvičení na hudbu, až po klasické sporty – volejbal a kopanou. Jiní jsou příznivci stolních her, od těch jednoduchých přes šachy, taroky a Scrabble až po hry náročnější. Milovníci turistiky vyráží s Dlažkou na hory, na vodu, na kola a v zimě i na lyže. Nelze zapomenout na kulturní a klubové pořady všeho druhu – od koncertů přes besedy až po speciální hravé víkendové akce. Vyvrcholením jsou letní tábory, které si každý zájemce může vybrat dle svého zájmu. Tábory hravé příměstské, tábory pro děti, tábory pro mládež i tábory pro rodiče s dětmi i samostatné dospělé patří mezi špičkové akce svého druhu.

Samostatnou kapitolou jsou vzdělávací akce pro začátečníky i pokročilé, které jsou určeny členům Dlažky a Duhy, ale i řadě jiných organizací pracujících s dětmi. Školení, doškolení a semináře vždy patřily mezi základní kameny činnosti Dlažky. Jen základní školení pro začínající vedoucí absolvovaly přes dvě tisícovky mladých aktivních lidí. Vedoucí z Dlažky jsou i základem školicího

centra Duhy v Přerově, které již od roku 2001 dělá školení pro hlavní vedoucí s akreditací MŠMT. A 276 úspěšných absolventů tohoto školení je slušná vizitka. Vedoucí z Dlažky se dlouhodobě podíleli na velkých akcích Duhy – jako pořadatel organizovala Dlažka řadu Duhových mostů a Duhových bran. Dlažka se podílela i na organizaci CVVZ – zejména na CVVZ 2001 v Olomouci a 2008 v Přerově, ale i na dalších. Nejzajímavější akce Dlažky? Nejatraktivnější sportovní akcí je Velké Dláždění – v roce 2014 se uskutečnil 25. ročník tohoto turnaje pro deseti- až jedenáctičlenné smíšené týmy dospělých ve 30 družích sportů a her (průměrná účast je 24 týmů). Další akcí je Eldorado her a soutěží pro smíšené týmy – loni to byl 27. ročník ve znamení Boje o trůny za účasti patnácti týmů, první ročník proběhl už v roce 1985. Největší akcí pro děti jsou Dny hravých dětí v Michalově – pořádáme je už 15 let. Řadu let byly součástí i Bambiriády.

Kolik vedoucích a účastníků se během 25 let objevilo na akcích Dlažky? Řekneme-li tisíce vedoucích, tak to vypadá bombasticky, ale je to pravda. Máme-li po dvacet pět let v průměru třicet víkendových akcí, v létě třicet táborů a řadu pravidelných sportovních i hravých aktivit, což všechno ročně zajišťují přes tři stovky vedoucích, pak se

A oblast kulturních aktivit? Již od počátku byla součástí pravidelné činnosti – kytarové jam sessiony, výtvarné činnosti, divadlo, recese byla jednou z hlavních složek klubové činnosti. Od roku 1994 do roku 2004 jsme měli vlastní velký klub v Přerově – Předmostí, kde bylo každoročně přes dvacet koncertů a dalších kulturních aktivit. Velké akce (velké koncerty, bály, velké turnaje v deskových hrách) děláme od roku 1993 v Klubu Teplo Přerov (původně PSP), ale i jinde. Největší koncert v historii byl s Jarkem Nohavicou v roce 2010 v tenisové hale. Ale více diváků bylo na koncertech a bálech s valašským folkrockovým Fleretem – nejoblíbenější kapelou Dlažky – 24. 1. 2015 byla 25. společná akce! A loni proběhl již 13. ročník minifestivalu hudby a slova Hudboslovení v Přerově. Dlažka patří k průkopníkům nových sportů a také k propagátorům inteligentních stolních her. Ringo je jedním ze stěžejních sportů. Velký recesní turnaj Mistrovství světa týmů v ringu – v roce 2014 se konal již 28. ročník a zároveň 10. ročník oficiálního mistrovství České republiky v tomto sportu. Dlažkaři byli jedni z prvních, kteří na Moravě hráli florbal, pravidelně již od podzimu 1992. Talířovanou (dnes frisbee), dánské kuželky či šimbal si na Dlažce určitě zahrát můžete. Ringocesta neboli cesta

cestou a hlavně necestou s kroužkem v ruce podél nataženého špagátu byla poprvé na akcích Dlažky. Dlouhodobě je jedním z nejoblíbenějších sportů Dlažky softbal. Od počátku činnosti patřily stolní hry k hlavní klubové činnosti Dlažky i jinde (první velká herna na CVVZ byla v Olomouci 2001). Šachy i taroky, Scrabble, Abalone, Aktivita, Bang i Ubongo – jedny z nejoblíbenějších her na akcích Dlažky. Ta v uvedených hrách pořádá pravidelně turnaje pro velké i malé.

Kde všude se konaly akce Dlažky? Samozřejmě nejvíce v dosahu Přerova (celá Morava), ale pravidelně i na jihu Čech, na Vysočině, na východu i severu Čech. Opravdu, Českou republiku má Dlažka projetou takřka celou, řeky dokonce i sjeté. Kouzlu Vltavy i Lužnice, Znojemska i Českého ráje, Krkonoš i Jeseníků, Adršpachu i Českomoravské vysočiny, Valašska, jihu Čech a dalších míst nelze odolat. Do ciziny se nejčastěji jezdí na Slovensko, tamní hory mají své kouzlo – Slovenský ráj, Fatry, Tatry i další pohoří jsou nádherné. Dlouhodobá spolupráce je s Dánskem – více než dvacet společných akcí hovoří za vše. Řada turistických akcí směřovala do blízké ciziny – do Rakouska, do Rumunska i na Ukrajinu. Nejdál od domova se akce Dlažky uskutečnily ve Francii a ve Španělsku.

A kde se Dlažkařům nejvíce líbí? Asi nejoblíbenější je vlastní tábor v Rajnochovicích. Příroda tam poskytuje řadu možností aktivního vyžití, a pokud se po ránu kouknete na sluneční paprsky prosvícenou orosenou louku, tak máte opravdu nádherný úvod dne. A že je tam fakt pěkně, to potvrzují i účastníci mezinárodních workcampů, které zde pořádáme od roku 2007. Účastníci, ať jsou to Číňané, Japonci nebo Korejci, Evropané – všichni jsou tamní přírodou nadšeni.

Co říci na závěr? Přijďte si zahrát či zasportovat nebo se jen tak podívat na naše akce. Víkendy a tábory, koncerty či turnaje jsou většinou otevřené i pro nečleny. Užijete si to i vy.

Jaroslav Biolek – Mussur
Duha Klub Dlažka

English Autumn Holiday

Již pošesté se v průběhu podzimních prázdnin stala základna 24 PH RR v Hostěnicích u Brna svědkem nájezdu „cizinců“ do „výsostného území Velké Británie“.

Celý areál, který je obehnan pletem, poskytoval pocit ostrovní země, kde je domovskou řečí angličtina. A tak

účastníci již od brzkého vstávání až do nočního ukládání do spacáku slyšeli neustále angličtinu.

Den začínal rozvíčkou s anglickým komentářem. Po osobní hygieně a úklidu věcí se šlo na snídani, za kterou účastníci platili v místní měně, tedy v librách. V případě obsáhlejší komunikace s číšníkem mohli cenu usmlouvat až na polovinu.

Následovalo objednání si oběda z menu, samozřejmě s anglickými názvy. Pak začal dopolední blok pro-

gramu, kdy probíhaly různé hry a programy na slovíčka a gramatiku. Oběd, stejně jako snídani, se platil v librách s možností uplatnění slev. V poledním klidu bylo dovoleno „odejít za bránu“, kde účastníci mohli mluvit krátce česky, aby se vyjasnila případná nedorozumění zapříčiněná anglickým jazykem. Odpolední program byl zaměřen převážně na sport a vycházky do okolí. Po večeri nastal opět blok různých jazykových prezentací a chval. Po večerní hygieně šli všichni způsobilě spát do příjemně vytopených pokojů.

Celý pobyt byl směřován k představení anglického jazyka tak, aby účastníci neměli pocit školy, ale anglického prostředí, kde se bez angličtiny neobejdou. Jejich motivací byla stálá potřeba liber k uhrazení jídla. Libry účastníci získávali za úklid, mluvu, výpomoc v kuchyni, práci, ve hrách. Ale i během krátkých výkladů, kdy se lektor zpětně dotazoval na látku, o které měl prezentaci. Naopak, v případě porušení nařízení, kdy

účastník mluvil česky, byl ihned penalizován za každé slovo jednou librou. Závěrem lze konstatovat, že se jednalo o velmi zdařilou akci. I když počasí nebylo zrovna nejpříznivější, tak chvíle, které jsme spolu strávili, jsou pro nás tou největší odměnou.

Přemysl Kavalec
velitel 24. Přední hlídky Royal Rangers

Kdo je tím čertem?

Schvalování zákona o péči o dítě v dětské skupině je pěkným příkladem, jak se může dobrý úmysl změnit během legislativního procesu v noční můru všech zúčastněných. Výstižně to popsal v 6. čísle Archy Aleš Sedláček, předseda České rady dětí a mládeže, v článku „Dětské skupiny budou, i kdyby...“.

Ráda bych připojila pár postřehů z parlamentní kuchyně, protože z titulku i z vyznění článku se může zdát, že tím „čertem, co na koze jezdil“ je celá Poslanecká sněmovna.

Návrh zákona byl poprvé podán do sněmovny v květnu 2013 Nečasovou vládou, ale kvůli rozpuštění Poslanecké sněmovny již nebyl projednán. Prakticky stejný návrh poslala na začátku ledna 2014 k projednání vláda Rusnokova. A přestože se zdálo, že zákon je všeobecně vítán jako rozšíření možností v péči o předškolní děti, již v prvním čtení se vyskytly názory, které zákon zpochybnilly a navrhly jeho vrácení k přepracování či zamítnutí. Podle myšlenkového schématu, že dítě patří státu a rodič do jeho výchovy nemá co mluvit, natož aby si mohl vybrat z pestré nabídky možností, se z krajně levicových lavic nesly hlasy, že „rezignace na předškolní vzdělávání ze strany státu uzákoněním dětských skupin nás vrací do 19. století k opatrovnám či k takzvaným pěstovným. Hlídací a odkládací služba pod názvem dětská skupina namísto mateřských škol povede ke zhoršení znalostních a sociálních návyků dětí a ponížení práva dítěte na rovné šance v přístupu ke vzdělání.“ Hlasatelky těchto názorů tak neváhaly přirovnat dětské skupiny k úschovným kufrům na nádraží. Dokonce zazněly i výkřiky „Kam se ztratila práva dítěte?“ či „Neměli bychom dopustit, aby se dítě stalo rukojmím současné doby.“ Ani tyto temné předpovědi naštěstí nepřesvědčily poslance, aby návrh zákona smetli ze stolu. Podali však množství pozměňovacích návrhů, mezi nimi i ten kardinální – pozměňovací návrh Stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny, jímž se povinná registrace mění na dobrovolnou, a umožní se tak existence mnoha zařízení, která tak dobře fungují v péči o dítě.

V pátek 20. června 2014 přikročila Sněmovna ke 3. čtení zákona a k hlasování o pozměňovacích návrzích, mezi nimi i o tom „našem“, označeném jako C2.

Zpravodajka: Třetí návrh – hlasování o návrhu C2, C6, C7, C8, C9, C10, C11 a C12. Jenom upřesňuji, je to usnesení Stálé

komise pro rodinu. (Stanovisko zpravodajky: neutrální, stanovisko ministryně: negativní.)

Předsedající: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 164. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 164, z přítomných 158 pro 47, proti 66. Návrh nebyl přijat...

Tak, a co teď? Hlasovat pro zákon bez tohoto pozměňovacího návrhu a zneemožnit fungování lesních školek a dalších alternativních zařízení, anebo pro něj nehlasovat a zarmoutit ty, kteří na něj čekají? Dilema, které bývá ve Sněmovně časté, a nikdy nemá dobré řešení. Nic není černobílé.

Pravicová opozice se rozhodla pro druhou variantu a zákon jako celek podpořila s tím, že bude prosazovat brzkou novelu. Zákon se však brzy vrátil do hry poté, co neprošel v Senátu, a tím se naskytla možnost na něm zapracovat. Koaliční poslanci přesto prohlašovali původní verzi, i když již s menší převahou. A takříkajíc o prsa pak koalice zákon protlačila nutnou „stojedničkou“, když byl vetován prezidentem republiky. Ani sama si jím již evidentně nebyla jistá, protože potřebný stoprvý hlas dodal poslanec Adolf Beznoska z ODS. Nikdo z koaličních poslanců nebyl schopen vysvětlit, proč se musí přijímat špatný zákon a proč se rovnou neupraví.

Nyní svítá naděje, že se změny, které mohly být do zákona č. 247/2014 Sb.

rovnou zapracovány, podaří schválit do termínu 15. 9. 2015, kdy končí přechodná lhůta. Do Poslanecké sněmovny doputovala novela, pod kterou se podepsalo 95(!) poslanců ze všech parlamentních stran kromě komunistů, a její projednávání bylo zařazeno na pořad 25. schůze. V důvodové zprávě se píše: „...Při přípravě zákona nebyla vzata v potaz zařízení a služby před přijetím zákona již dlouhou dobu dobře fungující, které však nemohou ze své podstaty nebo z finančních či jiných důvodů kritéria zákona splnit. Jedná se například o lesní školky, nízkoprahová zařízení či dětské kluby. Vzhledem k tomu, že dopady na takové již existující zařízení a služby nebylo možno zohlednit již v průběhu legislativního procesu při přijímání zákona, je vhodné tyto dopady zohlednit novelou zákona. Pokud by nebyla přijata novela zákona, musela by tato zařízení ukončit svou činnost, což by mělo výrazně negativní účinky jak morální, tak ekonomické.“ Zdá se, že během půlroku, který uplynul od odmítnutí pozměňovacího návrhu C2, a během měsíce od schválení zákona došlo u koaličních poslanců k jistému prozření...

Vláda s novelou vyslovila přes určité výhrady souhlas, a tak nezbývá než doufat, že koaliční poslanci zkrátí své další pokusy o sociální inženýrství a umožní rodičům, aby se mohli svobodně rozhodnout, jakému druhu péče o své dítě dají sami přednost.

Ing. Jitka Zykánová

asistentka poslance a zastupitelka

Městské části Praha 4 za TOP 09

Nejlepší slevy pro držitele karet EYCA v roce 2014

Loni se nám podařilo vyjednat asi nejvíce zajímavých slev od doby, co karty EYCA v ČR spravuje Česká rada dětí a mládeže. Rádi předkládáme výběr nejlepších slev v roce 2014.

1. Nejlepší cestovní pojištění v ČR

Pojištění pro držitele karet EYCA od Uni-on pojišťovny je doteď nejvýhodnějším celoročním cestovním pojištěním v ČR. Nabízí totiž nejlepší ceny a velice výhodné pojistné podmínky a plnění. Základní cena začíná na 190 Kč za rok, ale nejvyužívanější je pojištění včetně sportu za 340 Kč.

2. Sleva 20% v Reebok e-shopu

Všechno nezlevněné zboží v autorizovaném internetovém obchodu Reebok www.botyobleceni.cz mohou držitelé karet pořídit s 20% slevou. V nabídce mají boty na běhání, kotníkové, letní sandály či obuv pro různé sporty. Mají také velký výběr oblečení.

3. Pět nových slev v lyžařských areálech

Ski klub Ramzová pod Klínem – sleva 30% na lyžování a 10% na ubytování v Chatě pod Klínem (Olomoucký kraj – Jeseníky). Ski areál Jedlová – sleva 15% na lyžování (Ústecký kraj – Lužické hory). Skicentrum Deštné – sleva 10% na hodinové, jednodenní a večerní jízdenky (Královehradecký kraj – Orlické hory). Skiareál Strážný – sleva 10% na lyžování (Jihočeský kraj – Šumava). Monínec – sleva 10% na lyžování ve všedních dnech na Javorové skále (70 km jižně od Prahy na pomezí krajů Středočeského a Jihočeského nedaleko města Sedlec-Prčice).

4. Sleva 15% v TEPfaktoru

TEPfaktoru je týmová hra inspirovaná pevností Boyard (s tématem Pirátů z Karibiku). Je určena pro aktivní odpočinek, zábavu a nácvik týmové spolupráce. Držitelé karet EYCA mají v TEPfaktoru nárok na 15% slevu na hru na osobu.

5. Sleva 33% (100%) na tvorbu webových stránek

Služba Web Za Minutu nabízí rychlou, snadnou a levnou možnost, jak si pořídit/spravovat/optimalizovat webové stránky (www.webzaminutu.cz).

Držitelé karet EYCA mají nárok na 33% slevu na všechny služby. Pro neziskovky nabízejí weby zdarma.

6. Sleva 10% v JB Sport

JB Sport patří k největším českým prodejcům sportovních potřeb u nás. Speciali-

zuji se na hokejové, lyžařské či florbalové vybavení, outdoor a kolečkové brusle. Nabízejí i dresy legendárních klubů NHL a dalších hokejových hvězd. V JB Sport vás čeká sleva 10% na nezlevněné zboží.

7. Zajímavé nové slevy v Praze

Studentské vstupné v Mercuria Laser game (největší laser game aréně v Praze). 33% sleva na unikátní interaktivní únikovou hru Getaway. Knihy v knihkupectvích Portál se slevou 15% na tituly z nakladatelství Portál a 10% na ostatní knihy. Cvičení ve Studiu Fascinace s 15% slevou. 10% sleva na bowling v Bowling Radava. YMCA Praze Na Poříčí poskytuje studentské vstupné do bazénu, posilovny, tělocvičny či na jednotlivá cvičení. HC Sparta Praha poskytuje studentskou slevu pro držitele karet EYCA na jednorázové vstupenky, a to jak na domácí, tak i na mimopražská utkání Sparty. Prodejna ZNÁMKY-MINCE, určená pro sběratele (především pro numismatiky a filatelisty), nabízí slevu 10% na veškerý sortiment.

8. Přívál slev v Třebíči

Rada dětí a mládeže kraje Vysočina (hlavní distributor karet EYCA v kraji) vyjednala desítky slev, nejvíce v Třebíči, například: Muzeum Vysočiny Třebíč – sleva 50% na vstupném do vybraných expozic (Svět neživé přírody; Svět portálů a bran; Valdštejnové na Třebíči; Lidé. Místa. Osudy.). FitCo – 10% na všechny služby (cvičení a permanentky, cardio zóna, vibrační plošiny, vacu elite, body space) a navíc první hodinu zdarma. Twinsport – 10% na všechno zboží (jízdní kola, cyklistické oblečení, doplňky, lyžařské vybavení). Squash club Třebíč – 50 Kč za hodinu hraní od 15 hodin. Prodejna ETA – 10% na výrobky značky ETA (domácí a kuchyňské spotřebiče). Outletová značková obuv Třebíč – 10% na vše (značková obuv, oblečení, doplňky, kabelky...). Krejčovství ve Znojenské ulici – 10% slevu na veškeré služby.

9. Nové slevy v Kolíně

Na základě výstupů dotazníku od studentů Gymnázia Kolín (které využívá čipové karty EYCA jako studentské a identifikační karty v rámci školy) se nám podařilo vyjednat v Kolíně spousty nových slev,

které si zdejší studenti sami přáli, např. Staré Lázně Kolín – 20% při pronájmu bowlingové dráhy (platí pátky a soboty). Outdoorcentrum Kolín – 10% na nákup nebo zapůjčení veškerého vybavení a – 50% na vypůjčení potápěčské výstroje na akce pořádané Outdoorcentrem. Sport servis Montana Jaromír Vyskočil – 10% sleva na všechno zboží (lyže, běžky, jízdní kola, prádlo funkční a termo, brusle, batohy, spacáky atp.) a – 15% na servis kol a lyží. Zverimex u divadla – 10% na všechno zboží (zvířata, akvaristika, teraristika, chovatelské potřeby). Hostinec U Tří pírek – 10%, a to nejen pro držitele karet EYCA, ale i jednu doprovázející osobu. Sleva se nevztahuje na alkohol, cigarety. Čajovna Setkání – 10% na konzumaci čajů (i nečajů) v čajovně. Zdarma je také (po předchozí rezervaci) využití salonku (pro 6 až 8 lidí) s dataprojektorem a flipchartem.

10. Snížené vstupné do Techmania Science Center

Nová Techmania Science Center v Plzni nabízí snížené vstupné pro držitele karet EYCA. Hlavní expoziční hala byla otevřena na jaře 2014 a nabízí na 10 000 metrech čtverečních zábavné seznámení s vědou a technikou, objevování tajů fyziky, biologie, matematiky, chemie, ale také třeba sportu či umění. Na návštěvníky zde čeká široká nabídka interaktivních expozic, nadstandardně vybavené laboratoře a dílny či prostory pro show a demonstrace.

Podrobnější informace o všech těchto (i ostatních zajímavých) slevách, naleznete v našich EYCA tipech na www.eyca.cz. Jestli jste zde pro vás zajímavé slevy nebo město nenašli, můžete využít fultextové vyhledávání slev na adrese www.eyca.cz/vyhledavani-slevova-mista, kam stačí zapsat klíčové slovo nebo preferované město a všechny slevy se vám ukáží.

Pro starší 30 let, kteří jsou členy ČRDM, máme také jednu dobrou zprávu: letos se budeme soustředit i na vyjednávání slev pro všechny členy ČRDM bez rozdílu věku.

Pokud máte nějaké další návrhy a tipy na slevy, neváhejte a napište na adresu marek.kracmar@eyca.cz.

Miroslav Jungwirth

Otazníky nad zdravotnickým zákonem

Projednávání kontroverzního návrhu novely zákona o veřejném zdraví bylo 12. 2. 2015 staženo z plenární schůze Poslanecké sněmovny. Česká rada dětí a mládeže se rozhodla alespoň ve stručnosti publikovat své hlavní připomínky k novele.

1. Upravit sankce §92, které mají dopad na pořadatele škol v přírodě a zotavovacích a jiných podobných akcí. Pokuty, které jsou tam navrženy, jsou likvidační (mohou se i kumulovat) a je potřeba je podrobit revizi (seznam sankcí naleznete ZDE).

2. Odstranit zbytečnou administrativní zátěž pro rodiče, které posílají děti na

zotavovací akce. ČRDM podporuje pozměňovací návrh poslance Jana Farského.

3. §9 odst. 1 písm. a) očkování jako podmínka účasti na škole v přírodě a zotavovací akci je neopodstatněná. Navíc Ministerstvo zdravotnictví využívá pořadatele (učitele, dobrovolníky v dětských organizacích, sportovce, pracovníky DDM a pod) jako nástroj tlaku na rodiče, a to pod obrovským strachem z likvidačních sankcí. Úplně stačí, když provozovatel „bude vědět“, zda je dítě očkované.

Změny bychom viděli tedy ve výše popsaných paragrafech, preferovali

bychom vrácení novely předkladateli, jelikož se domníváme, že předloha je v části zotavovacích akcí připravená bez jakékoli diskuse s cílovou skupinou a respektuje pouze snahu Ministerstva zdravotnictví na vyšší proočkovanost. Takováto komunikační strategie povede k přesnému opaku: místo toho, aby stát rodičům vysvětloval, proč je nutné a důležité, aby nechali očkovat své děti, tak uloží pokuty těm, kteří by - byť nedopatřením - vzali tyto děti na školu v přírodě. Na školu v přírodě s těmi stejnými dětmi, s nimiž sedí celý rok v jedné místnosti...

Aleš Sedláček

předseda České rady dětí a mládeže

Březové lístky 3

Březový lístek je ocenění, které si mezi sebou v České republice navzájem udělují vedoucí dětských oddílů za práci s dětmi a pro děti. Má dvanáct stupňů, které postupně vyjadřují rozsah práce oceněného vedoucího. Historie Březových lístků sahá až do roku 1966, u jeho zrodu stál Jan Galén Šimáně a jeho přátelé, o další pokračování tradice pečují Galénův nadační fond.

1. V jaké organizaci působíš, co s dětmi děláš a co tě na práci s dětmi baví?
2. Při jaké příležitosti jsi svůj poslední BL dostal a co to pro tebe znamená?

Olga „Oliš“ Palová, černý BL (9. stupeň)

1. Náš oddíl je už od roku 1992 součástí sdružení dětí a mládeže Duha, předtím

jsme byli zájmovým kroužkem Domu dětí a mládeže.

Jsem členem vedení oddílu, starám se hlavně o administrativu a hospodaření. Dětský svět je prostě nádherný, úplně jiný než svět dospělých... A já ho mohu některým dětem ještě víc obohatit nejen přípravou nějaké hry či výpravy, ale i tím, že udržuji to zázemí (materiální), aby ti mladší a šikovnější se mohli při práci s dětmi v klídku realizovat.

2. Poslední BL jsem dostala na Regionální uzlařské regatě. Bylo to pro mě dost překvapení, protože u nás jsem správcem pyramidy já, a tohle přišlo z úplně jiné strany. Abych pravdu řekla, úplně nejvíc si ale vážím svého prvního BL. Dostala jsem jej z rukou Galéna v době ještě velice pohnuté a nepřijímající podobným aktivitám, a potvrdili mi ho zakladatelé tohoto hnutí – a hlavně jsem tuto Velkou pedagogickou hru takto objevila, moc mne nadchla a od té doby ji šířím dál, takže naše pyramida je už opravdu obrovská.

Jan „Hadička“ Pěnička, zelený BL (1. stupeň)

1. Již osm let působím jako vedoucí v organizaci TOPaTOM (tábornický oddíl Poutníci a tábornický oddíl Medvědi). Když jsem s dětmi, snažím se, aby si to co nejvíce užily a pořádně se vydováděly. V poslední době se snažím, aby měly blíže k lesu a přírodě.

No, na práci s dětmi je nejužasnější, když se mi je povede rozesmát. To člo-

věka potěší nejvíce. Jejich smích a radost z pohybu v kolektivním „blbnutí“ je nejlepší odměna pro mě jako vedoucího. A hlavně: hrozně rád s nimi „blbnu“ a vracím se do dřívějších let, kdy jsem byl menší a mohl jsem zlobit od rána do večera.

2. Bylo to na poslední RVVZ (Regionální vzájemná výměna informací, pozn.) v Šumperku, při závěrečném loučení se všemi. V tu chvíli jsem byl hrdý na to, že jsem něčeho dosáhl. Že jsem byl oceněn za „práci“ s dětmi.

Připravili Kateřina Palová a Jan Burda

Informace a pravidla udělování BL naleznete na adrese www.brezovylistek.cz a na www.facebook.com/brezovelistky

Jakých tří povahových vlastností si u lidí ceníte asi nejvíc – a které naopak nemůžete ani vystát?

Tereza Huříková

bikerka a silniční cyklistka

Lidi si opravdu vážím za jejich upřímnou vstřícnost, nezištnou vůli pomoci a smysl pro zodpovědnost, díky které se na ně můžete pak spolehnout.

Naopak mi vadí, když se někdo nedokáže spokojit s tím, co mu bylo dáno do vínku, ani se postavit ke svým životním nezdarům či přešlapům čelem a radši než omluvu, uznání vlastní nedokonalosti, volí lež a „kope“ kolem sebe.

Klára Smolíková

spisovatelka a lektorka

Oceňuji lidi čínorodé, zvědavé a optimisticky naladěné.

Protože ti, kteří hledají věčně výmluvy, zažívají se a schovávají za jiné, jsou mi protivní.

Stejně tak nevyhledávám společnost lidí hádavých a zlostných nebo těch,

kterým je všechno jedno a pro nic se nedokážou nadchnout.

Karel Holomek

předseda Společenství Romů na Moravě

Tři vlastnosti dobré:

- Mít respekt a úctu ke každému člověku, protože v každém je skryt „genius loci“, o kterém ani každý z nás neví, a je

velkým štěstím, když se objeví.

- Schopnost poznání toho, co můžu a co nemohu: co můžu, to dělám, co nemůžu, pouštím – s lítostí, ovšem.

- Nepřipouštět si, že nic není nemožné; vše je možné – jen se nevzdávat předem a neupadat do apatie.

Tři vlastnosti špatné:

- Nenávisť, protože to je ten nejhorší rádce.

- Pomstychtivost, protože ta zcela zaslepuje oči.

- Zaslepenost – tedy vinit z neúspěchu všechny a všechno kolem, jenom sám sebe ne.

Jan Hřebejk

režisér

Nejvíce si cením kombinace laskavosti, statečnosti a otevřenosti – přímosti. Vystát nemohu negativismus, pýchu a nedostatek smyslu pro humor.

Vše dobré čtenářům Archy nejen v roce 2015!

Zpráva o projektu Spolu do zaměstnání

Dne 31. 12. 2014 skončil dvouletý projekt Spolu do zaměstnání, realizovaný v rámci projektu EU. Projekt byl určený pro mladé lidi se zkušeností s ústavní výchovou, kteří se chtějí postavit na vlastní nohy, najít si práci a převzít tak odpovědnost za svůj život. Do projektu se zapojilo 69 mladých lidí, 39 z nich byla zprostředkována pracovní zkušenost (PS, DPČ, DPP).

K úspěšnému nalezení práce vedla setkání s pracovními poradkyněmi a absolvování profesní diagnostiky, na jejímž základě se klienti kromě svých silných a slabých stránek dozvěděli také oblast nebo konkrétní pozice, které by

byla důležitá jejich následná podpora v prohlubování pracovních dovedností vč. komunikace s nadřízenými a kolegy. Během celého období projektu proběhlo 36 setkání Job skupin, při kterých měli klienti možnost poznat nové kamarády, sdílet s nimi své obavy i radosti z pracovního života a dozvědět se něco o potížích ostatních ve stejné životní situaci.

pro začátek jejich pracovní cesty byly nejvhodnější. Pro udržení práce klientů

V rámci projektu bylo klientům nabízeno vzdělávání, které by zvýšilo jejich kvalifikaci pro práci v hledaném oboru. Nabídku využilo 11 klientů, kteří absolvovali kurzy v nejrůznějších oblastech. Služba pro mladé lidi se zkušeností s ústavní výchovou bude pod stejným názvem pokračovat i v roce 2015. Stále však hledáme možnosti jeho dofinancování.

Projekt je v plné výši financován z Operačního programu Praha – Adaptabilita Evropského sociálního fondu. „Praha & EU: Investujeme do vaší budoucnosti“.

Letní dům z. ú.
www.letnidum.cz

Společně bez bariér
Tomáš Buriánek, TOM Lotři Hronov

